

[Horn.]

ikke er i bedste stand, men der er adskillige steder i landet, hvor vejnettet belastes med større vogne og under større risiko. Ingen behøver at være ængstelig ved risikoen, når der skal køres med rutebiler, eller for, at de ikke skulle få en god betjening. Må jeg dertil føje, at det er et spørgsmål, om private skal have den koncession, som der nu bliver tale om, dels på fragtruten, dels på personbefordringen. Det ærede medlem hr. Henry Christensen nævnte, at man ude i den pågældende egn nærer skuffelse og ængstelse for nu at miste sin bane, men jeg vil dog sige, at vi fra områder, hvor statsbanerne har overtaget driften — jeg tænker her specielt på Kolding sydbaner — har erfaringer for, at befolkningen, uanset hvem det er, siger, at overtagelsen burde have fundet sted for mange år siden. Jeg tror ikke, de private ruter på strækninger, der i og for sig er ret belastede, skulle have muligheder for at give en rimelig betjening for beboerne derude med en passende samordning med den københavnske nærtrafik. Selvom der som nævnt vil være visse vanskeligheder på dette område, må jeg dog mene, at beboerne, når vi nu tager banen fra dem, har et rimeligt krav på en god forbindelse med det københavnske banenet på Nørrebro, sporveje o. s. v., og det kan bedst opnås ved, at statsbanerne overtager trafikområdet, som det også har været tilfældet indtil nu. Efter de hidtil anlagte principper tager man jo ikke en rute fra nogen, der har drevet den på rimelig måde. Selvom der ikke bliver givet trafikudvalgene direktiver, så må jeg dog mene, at hensynet til beboerne derude må veje meget tungt.

Jeg skal endnu en gang anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Holmberg: Det forekommer mig, at den tidligere minister, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), i begyndelsen af sin tale ikke ville give meget for tanken om nedsættelse af en kommission, men jeg synes også, at det ærede medlem i slutningen af talen gav tilslutning hertil, og hvis det ærede medlem har ombestemt sig i den tid, han stod på talerstolen, vil jeg gerne takke ham derfor.

Jeg mener, at det talmateriale, vi har fået

fra ministeren, har stor betydning, og det må vi tage med i vore fremtidige overvejelser. Banen har ligget der i lang tid, og der er forsøgt fremstød for en udvidelse af godstrafikken, ja, for hele trafikken på ruten, men det er svipset fuldstændigt. Fra København til Farum går det nogenlunde, men med hensyn til det sidste stykke vej er det helt galt. En banestrækning på 13,7 km giver et årligt underskud på 450 000 kr., hvilket må formodes i løbet af kort tid at stige til 650 000 kr., altså et underskud pr. km på ca. 50 000 kr. Jeg mener, det har virkelig betydning, om vi kunne få mere af den slags talmateriale. Det burde være en selvfølge, at man indrømmer, at sådanne forhold ikke kan fortsætte, og det er baggrunden for min henstilling til ministeren om nedsættelse af et udvalg, der kan se på disse ting, eventuelt med baggrund i et noget større talmateriale.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg kan naturligvis kun være tilfreds med, at den højtærede minister vil nedsætte et udvalg til at beskæftige sig med privatbanernes forhold, men jeg kan ikke være enig med den højtærede minister i, at det ikke kan være rimeligt også at inddrage statsbanernes stilling i drøftelserne. Det, jeg nemlig er bange for vil blive udgangen, er, at når dette udvalg har beskæftiget sig med privatbanernes forhold, så kommer man ikke længere, for så vil der ikke blive gjort noget ved det andet, for det er jo så stor en historie, som vi betaler til allesammen. Nu ser vi bare spørgsmålet om denne strækning, som efter min mening selvfølgelig må nedlægges; her rejser der sig straks betænkeligheder. For jeg synes, det er rimeligt, at de mennesker, der nu skal have ansvaret for, hvorvidt de skal lade deres privatbane ligge eller ej — i sidste instans bliver det de interesserede kommuner, by-, amts- og sognekommuner, der vil få det afgørende ord at sige om, hvorvidt de vil betale omkostningerne ved at have banen kørende eller ikke — har et rimeligt krav på at få at vide, hvorledes forholdene ligger for tilsvarende statsbanestrækninger, som man altså formodentlig vil opretholde længe efter, at de andre er nedlagt. Jeg vil derfor endnu en gang henstille til den højtærede minister at drage omsorg for, at de